

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลหญิง
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์
**MOTIVATION FOR PLAYING FUTSAL OF FEMALE PLAYERS
IN THE 38th NATIONAL GAMES, TRANG GAMES**

ติยาพร ธรรมสนิท *

นำชัย เลวัลย์ **

วัฒนา สุทธิพันธ์ุ ***

Tiyaporn Thamsanit *

Namchai Lewan **

Wattana Suttiphan ***

Abstract

The purpose of this study was to find the motivation for playing futsal of female futsal players in the 38th National Games. The 144 female futsal players from the 38th National Games were selected by purposive sampling to be the sample of this research. The instrument for collecting data was the questionnaire constructed by the researcher with reliability of .91. The data were analyzed in terms of frequency, percentage, mean and standard deviation. The results were as follows:

The motivation for playing futsal of female futsal players in the aspects of honor, personal opinion and concerning people, admiration/ability and interest, income and profit, and future progress opportunity were overall at high levels with means of 3.89, 3.78, 3.6, 3.65 and 3.63 respectively.

The motivation for playing futsal of female futsal players with less than 1 year experience, in the aspects of honor, personal opinion and concerning people, admiration/ability and interest, future progress opportunity were overall at high levels with means of 3.93, 3.82, 3.77 and 3.43 respectively, while the motivation in the aspect of income and profit was at moderate level with mean of 3.34.

The motivation for playing futsal of female futsal players with 1-2 year experience, in the aspects of honor, personal opinion and concerning people, admiration/ability and interest, future progress opportunity, and income and profit were overall at high levels with means of 3.88, 3.78, 3.71, 3.71 and 3.60 respectively.

The motivation for playing futsal of female futsal players with more than 2 year experience, in the aspects of honor, personal opinion and concerning people, admiration/ability and interest, income and profit, and future progress opportunity were overall at high levels with means of 3.88, 3.77, 3.71, 3.69 and 3.63 respectively.

Keyword : Motivation for playing Futsal, Female Athletes, 38th National Games

* นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัย

** รองศาสตราจารย์ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 จำนวน 144 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 วิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาฟุตบอลหญิงโดยรวม มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89, 3.78, 3.67, 3.65 และ 3.63 ตามลำดับ

นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลน้อยกว่า 1 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93, 3.82, 3.77, และ 3.43 ตามลำดับ สำหรับด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34

นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล 1 - 3 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.88, 3.78, 3.71, 3.71 และ 3.60 ตามลำดับ

นักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลมากกว่า 2 ปี ขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88, 3.77, 3.71, 3.69 และ 3.63 ตามลำดับ

คำสำคัญ : แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล นักกีฬาหญิง การแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 38

บทนำ

ฟุตบอล (Futsal) หรือที่เรียกทั่วไปว่า “ฟุตบอล 5 คน” เป็นกีฬาฟุตบอลอีกชนิดหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก กีฬาฟุตบอลได้ถือกำเนิดจากประเทศที่ประสบปัญหาหิมะตก และสภาพอากาศที่หนาวเย็นมาก จนไม่สามารถเล่นหรือจัดการแข่งขันกีฬากลางแจ้งที่เคยเล่นตามปกติได้ เช่น กีฬาฟุตบอล และเนื่องจากฤดูหนาวมีช่วงเวลาที่ยาวนานมาก ทำให้ไม่สามารถเล่นกีฬากลางแจ้งได้ตามที่ต้องการ เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้คนบางส่วนหันมาเล่นกีฬาในร่มแทน ทำให้เกิดการเล่น “กีฬาฟุตบอลในร่ม 5 คน” หรือมีชื่อเรียกกันต่อมาว่า “ฟุตบอล” (ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น. 2547: บทนำ)

การเล่นฟุตบอล สามารถเล่นได้อย่างสะดวก เพราะสนามมีขนาดเดียวกับสนามบาสเกตบอล กล่าวคือ ฟุตบอลสามารถเล่นบนสนามบาสเกตบอลได้ นอกจากนั้นฟุตบอลยังสามารถเล่นบนพื้นสนามแบบอื่น ๆ ได้โดยไม่จำกัด จึงทำให้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่เล่นได้สะดวก และประหยัดค่าใช้จ่ายในการเล่น (ชวลา สุวรรณชีพ. 2548: 1)

กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีการเล่นที่ตื่นเต้น สนุกสนาน ผู้เล่นมีโอกาสได้ลงเล่นทุกคน เนื่องจากสามารถเปลี่ยนตัวได้ตลอดเวลา แต่ละคนจึงสามารถใช้ทักษะ และความสามารถที่แตกต่างกันไป นอกจากนั้น ผู้เล่นยังมีโอกาสได้สัมผัสลูกบอลบ่อย ๆ เพราะมีผู้เล่นในสนามจำนวนน้อย และสนามก็มีขนาดเล็ก จึงรวมทีมได้ง่าย กติกาการเล่นก็ไม่ยุ่งยาก เวลาที่ใช้ในการแข่งขันก็พอดีไม่ยาวนานจนเกินไป ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องปัจจัยในการเล่นฟุตบอลดังกล่าว ผู้เล่นต้องรู้เทคนิค และมีความสามารถเฉพาะตัวสูง มีร่างกายที่แข็งแรง และมีความอดทนอย่างมากต่อการฝึกซ้อมรูปแบบการเล่นต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นฟุตบอลให้สูงขึ้น (อุทัย สงวนพงศ์. 2548: คำนำ)

ปัจจุบัน กีฬาฟุตบอลกำลังได้รับความนิยมมากในประเทศไทย ผู้เล่นฟุตบอลมีทั้งผู้ใหญ่ และเด็ก ทั้งชายและหญิง จะสังเกตเห็นได้จากการที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในรายการแข่งขัน (Tournament) ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกีฬานักเรียนนักศึกษา กีฬาเยาวชนแห่งชาติ และกีฬาแห่งชาติ เป็นต้น นอกจากนี้มีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลแบบลีก (League) ซึ่งเกิดขึ้นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2549 จากความร่วมมือของหลาย ๆ ฝ่าย เช่น สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และบริษัทไอที เป็นต้น ซึ่งการแข่งขันดังกล่าวได้บรรจุการแข่งขันประเภทหญิง ไว้ด้วย ทำให้มีนักกีฬาฟุตบอลหญิงหลายคนสนใจ และหันมาเล่นกีฬาประเภทนี้

ขณะนี้กีฬาฟุตบอลได้แพร่หลายเข้าไปยังสถานศึกษาต่าง ๆ บางสถาบันจัดให้มีการเรียนการสอนกีฬาฟุตบอลขึ้นในหลักสูตรพลศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนทั้งชายและหญิงได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับกีฬาชนิดนี้ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถนำไปใช้เป็นที่กิจกรรมกีฬา สำหรับสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์แข็งแรง และถ้าสามารถฝึกฝนจนมีทักษะในระดับสูง ก็สามารถเล่นเพื่อการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น ถึงระดับชาติ และนานาชาติได้

ในปัจจุบัน กีฬาฟุตบอลนอกจากเป็นที่นิยมเฉพาะแต่ในกลุ่มของนักกีฬาชายเท่านั้น แต่ยังได้รับความนิยมจากกลุ่มของนักกีฬาหญิงด้วยเช่นกัน ทั้ง ๆ ที่การเล่นฟุตบอล มีรูปแบบวิธีการเล่นและพื้นฐานการเล่นมาจากกีฬาฟุตบอล ซึ่งมีผู้เล่นส่วนใหญ่เป็นชาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจในด้านใด ที่เป็นสาเหตุให้นักกีฬาฟุตบอลหญิงเกิดความสนใจเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล เช่นอาจเป็นแรงจูงใจ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง หรือด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต เป็นต้น เพื่อนำผลการศึกษา ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจูงใจนักกีฬาหญิงที่มีความสนใจกีฬาฟุตบอล ให้เพิ่มขึ้นทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ เพื่อความก้าวหน้าของวงการฟุตบอลหญิงต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ เพื่อเป็นแนวทางให้นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และบุคคลที่เกี่ยวข้องนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อส่งเสริมให้นักกีฬาฟุตบอลหญิงให้มีพัฒนาการยิ่งขึ้นทั้งในด้านจำนวนผู้เล่น และศักยภาพด้านทักษะของนักกีฬาฟุตบอลหญิงต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ จำนวน 144 คน จากทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน 12 ทีม

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ จำนวน 144 คน จากประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง หรือเป็นกลุ่มเป้าหมาย (Target Group) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้
 - 1.1 ต่ำกว่า 1 ปี
 - 1.2 1 - 2 ปี
 - 1.3 มากกว่า 2 ปี
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย เอกสารตำราต่าง ๆ และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้านได้แก่ (1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (2) ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง (3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ (4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ (5) ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่น ๆ เป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended)

วิธีจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่

และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

เกณฑ์ในการให้คะแนนตามตารางประมาณค่า แบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

- คะแนน 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด
- คะแนน 2 คะแนน หมายถึง น้อย
- คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง
- คะแนน 4 คะแนน หมายถึง มาก
- คะแนน 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับของแรงจูงใจ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 8-11) ใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.20 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.40 - 4.19 หมายถึง มาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.60 - 3.39 หมายถึง ปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.80 - 2.59 หมายถึง น้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.79 หมายถึง น้อยที่สุด

3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตซอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตีรังเกมส์ จำนวนทั้งหมด 144 คน ประกอบด้วย

นักฟุตซอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตซอล ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0

นักฟุตซอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตซอล 1 - 2 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และ

นักฟุตซอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตซอล มากกว่า 2 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8

ตอนที่ 2 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตีรังเกมส์

1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95

2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.87

3. ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95

4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.92

5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.02

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

ชื่นชอบ ชอบเล่น ชอบการแข่งขัน รักและมีความสนใจ รู้สึกมีความผูกพันมาก รวมถึงมีพรสวรรค์และความตั้งใจใฝ่หาความรู้ อีกทั้งมีความมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต

2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มีนักฟุตบอลที่ชื่นชอบ มีญาติพี่น้องและผู้ใกล้ชิดให้การสนับสนุน ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาฟุตบอล และต้องการที่จะพัฒนาตนเอง

3. ด้านรายได้และผลประโยชน์

ทำให้เกิดพลังในการสู้ต่อไปเนื่องจากสามารถหารายได้ด้วยตนเอง ทำให้มีทุนในการศึกษาต่อ ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสร้างมาตรฐานในการเล่นของตนเองได้

4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

อยากเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของสังคม สามารถเข้าสู่สังคมที่กว้างขวางขึ้น และมีโอกาสติดทีมชาติ

5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

มีโอกาสได้งานที่ดีเพื่อเป็นรายได้ให้ตนเองและครอบครัว และมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในอนาคตเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ได้จากการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทีมชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ จำนวน 144 คน จากทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน 12 ทีม ผลปรากฏว่า นักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามลำดับ

ด้านความรักความถนัดและความสนใจนักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุด คือ ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีคุณค่าจึงแนะนำให้เล่น แสดงว่านักกีฬาฟุตบอลที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอลเกิดจากการแนะนำจากผู้มีประสบการณ์ และมีความชื่นชอบในการเล่นกีฬาฟุตบอลด้วยอยู่แล้ว ซึ่งเป็นกีฬาที่มีความสนุกสนาน ทำท่าย ซึ่งสอดคล้องกับ อารีพันธ์มณี (2538: 186) ที่กล่าวว่าบุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้ เป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าให้บุคคลได้มีการกระทำและแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องนักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุด คือ ต้องการพัฒนาทักษะฟุตบอลให้

สูงขึ้นเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต แสดงว่านักกีฬาฟุตบอล ได้ทำในสิ่งที่ตัวเองชอบตัวเองรักและเชื่อในความสามารถของตนเองทำให้เกิดความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ สุรางค์ โค้วตระกูล (2544: 160 -161) ที่กล่าวว่า ความต้องการการนิยมนกย่อง การยอมรับนับถือ ความต้องการขั้นนี้ คือความต้องการที่จะให้คนอื่นยอมรับนับถือ มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีศักดิ์ศรี และสถานภาพในสังคม

ด้านรายได้และผลประโยชน์นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุด คือ ต้องการได้รับเงินตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จในการแข่งขัน นั้นแสดงว่านักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่ต้องการสร้างชื่อเสียงและรายได้เพื่อนำมาใช้ในการดำรงชีวิต อาจเป็นเพราะว่าการได้เล่นฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาตินี้สามารถสร้างชื่อเสียงและรายได้มาก การเป็นนักฟุตบอลจะได้สวัสดิการจากสโมสรหรือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532: 50 - 51) ที่กล่าวว่า จากการศึกษาบุคคลไปสัมผัสสิ่งแวดล้อม จึงได้อิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมเสียส่วนใหญ่ เช่น ตัวบุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อถือ ขนบธรรมเนียมประเพณี ต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ความต้องการให้สังคมยอมรับ ความต้องการทางตำแหน่งหรือฐานะทางสังคม ความมีชื่อเสียงเกียรติยศ ความร่ำรวย การมีอำนาจ ความสุขสบาย และความสนุกสนานในการพักผ่อนร่วมกับหมู่คณะ

ด้านเกียรติยศชื่อเสียงนักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุด คือ ต้องการได้รับความยอมรับจากคนอื่น ๆ นั้นแสดงว่านักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่ต้องการให้ตนเองและวงศ์ตระกูลเป็นที่รู้จัก ต้องการที่จะให้มีการยอมรับ ยกย่องสรรเสริญ เป็นความต้องการของมนุษย์หรือในสังคมทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ พงพันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140 - 142) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่อำนาจนั้น ผู้ที่มีแรงจูงใจแบบนี้ส่วนมากมักจะพัฒนามาจากความรู้สึกรู้สึกว่า ตนเอง "ขาด" ในบางสิ่งบางอย่างที่ต้องการ อาจจะเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ทำให้เกิดมีความรู้สึกเป็น "ปมด้อย" เมื่อมีปมด้อยจึงพยายามสร้าง "ปมเด่น" ขึ้นมาเพื่อชดเชยกับสิ่งที่ตนเองขาด ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจจะมีลักษณะสำคัญ ๆ ดังนี้ ชอบมีอำนาจเหนือผู้อื่น มักจะต่อต้านสังคม แสวงหาชื่อเสียง ชอบความท้าทาย และชอบเป็นผู้นำ

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต: นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจสูงสุด คือ มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ พงพันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140 - 142) ที่เห็นว่าแรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพียงเพราะหวังรางวัลเท่านั้น แต่ทำเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้ มุ่งหาความสำเร็จ (Hope of Success) และกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure) มีความทะเยอทะยานสูง ตั้งเป้าหมายสูง มีความรับผิดชอบในการงานดี มีความอดทนในการทำงาน รู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเอง เป็นผู้ทำงานอย่างมีการวางแผน และเป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ตรังเกมส์ ผู้ฝึกสอนควรมีการปลูกฝังให้นักกีฬาหญิงมีแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ตั้งแต่รุ่นเยาวชน เพื่อให้นักกีฬาหญิง มีความรัก ความสนใจ และหันมาเล่นกีฬาฟุตบอลกันมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี และผลประโยชน์ด้าน อื่น ๆ อีกมาก นอกจากนี้ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริมวงการกีฬาฟุตบอลหญิงต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาหญิง ในการเลือกเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเภทกีฬาที่ยังมีนักกีฬาหญิงเล่นอยู่เป็นจำนวนน้อย
2. ควรศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่ยังคงเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับการแข่งขันต่าง ๆ เช่นระดับเยาวชนแห่งชาติ ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

เอกสารอ้างอิง

- ชวาลา สุวรรณชีพ. (2548). **ฟุตบอล**. กรุงเทพฯ: บริษัท ก.พล
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). **หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น. (2547). **กติกากอล์ฟ**. กรุงเทพฯ: งานวิชาการ กองการฝึกอบรม สำนักพัฒนาบุคลากรกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). **เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับของแรงจูงใจ**. กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2544). **ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์**. กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: บริษัทต้นอ่อน.
- อุทัย สงวนพงศ์. (2548). **สนุกกับฟุตบอล**. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.